Επιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΜΑ

Η ΑΣΥΔΟΣΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ μετὰ τὴν ψήφιση τοῦ γνωστοῦ... «φλεργατικοῦ» νόμου 330 ἔχει φθάσει στὸ ἀποκορύφωμά της. — Δὲν περνᾶ ἡμέρα ποὺ νὰ μὴν ἀπολυθοῦν δεκάδες ἐργαζόμενοι μὲ διάφορα προσχήματα. — Καὶ χωρὶς καμμιὰ ἐνόχληση ἀπὸ τὴν κυβέρνηση. — Κι' ὅμως τὸ βασικὸ κριτήριο γιὰ τὶς ἀπολύσεις εἶναι ἡ συνδικαλιστικὴ δράση.— Κι' ἀπολύονται οἱ συνδικαλιστικὰ πιὸ δραστήριοι — Αὐτοὶ ποὺ μετέχουν στὶς ἀπεργίες κλπ. ∴ ΕΙΝΑΙ ΛΟΙΠΟΝ ΦΑΝΕΡΟΣ Ο ΣΤΟΧΟΣ τῆς ἐργοδοσίας. — Ἡ συντριβή, ἡ ὑποταγὴ στὴν ἐργοδοσία κάθε τίμιας προοπαθείας τῶν ἐργαζομένων νὰ ὀργανωθοῦν σὲ σωματεῖα καὶ νὰ ἀπαιτήσουν ἀγωνιστικὰ τὴν ἱκανοποίηση τῶν αἰτημάτων τους. — Βασικὴ εὐθύνη στὴν δημιουργία καὶ στὴν κάλυψη αὐτῆς τῆς προσπαθείας ἔχει ἡ κυβέρνηση καὶ ὁ γνωστὸς πιὰ στοὺς ἐργαζομένους κ. Λάσκαρης. — Μὲ τὴ δημιουργία τοῦ ἀντεργατικοῦ νόμου 330 ἔδωσαν πλήρη προστασία καὶ κάλυψη στὶς ἐνέργειες αὐτές. ∴ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗ ΣΙΩΠΗ καὶ στὴν ἀδιαφορία αὐτῆ τῆς κυβερνήσεως νὰ προστατεύση στοιχειώδη δημοκρατικὰ δικαιώματα τοῦ ἐργαζομένου λαοῦ μόνη διέξοδος εἶναι τὸ δυνάμωμα τῆς πάλης. — Ἡ ἀλληλεγγύη τῶν ἰδίων τῶν ἐργαζομένων. — Καὶ τέλος ἡ ἀνωνιστική τους συσπείρωση, γύρω ἀπ' τὶς συνδικαλιστικὲς ὀργανώσεις τους.

Καὶ τώρα ... εὐροδίκτυον!

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ κοινότητα θὰ συσφίξη ἀκόμη περισσότερο κατὰ τὰ προσεχῆ δύο χρόνια χάρις σ' ἕνα δίκτυο ἠλεκτρονικῶν ἐρευνητῶν ποὺ θὰ ἀποθηκεύη ἑκατομμύρια τεχνικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν στοιχείων γιὰ νὰ τὰ προσφέρη ἀκολούθως στὶς ἐννέα χῶρες ἐντὸς δευτερολέπτων.

Ἡ νέα αὐτὴ μορφὴ συνεργασίας τῆς Κοινότητος ἀποκαλεῖται εὐρο δίκτυον (εὐρανέτ) καὶ εἶναι τὸ πρῶτο δίκτυο στοιχείων ποὺ ἀναγνώνουν ἀπὸ κοινοῦ οἱ ὀργανισμοὶ τεχνοδρομείων καὶ τηλεπικοινωνιῶν μὲ τὴν ὑποστήριξη τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐπιτροπῆς.

Περὶ τὰ τέλη τῆς τρέχουσας δεκετίας τὸ δίκτυο θὰ ἐξυπηρετῆ 700 κέντρα ἐρευνῶν, δημοσίους ὀργανισμοὺς καὶ ἄλλες ὀργανώσεις μὲ μία εὐρύτατη ποικιλία στοιχείων καὶ ἀριθμῶν.

Μιὰ ἀποθήκη λέξεων καὶ ἀριθμῶν

ΣΤΗΝ πραγματικότητα τὸ εὐροδίκτυο ὠργανώθηκε μὲ προοπτικὴ νὰ ἀντιμετωπίση τὴν τεράστια ζήτηση τῶν κομπιούτερς τῆς Κοινότητος ποὺ τὸ 1980 οἱ ἐρωτήσεις τους θὰ φθάνουν τὰ δύο ἑκατομμύρια καὶ τὸ 1985 τὰ τέσσερα ἑκατομμύρια.

Τὸ δίκτυο τῶν ἠλεκτρονικῶν ἐρευνητῶν θὰ ἀρχίση νὰ λειτουργῆ κατὰ τὴν πρώτη φάση που στὶς ἀρχὲς τοῦ 1978 μὲ πληροφορίες ἀποθηκευμένες σὲ δύο βάσεις του. Ἡ μία θὰ εἶναι στὴν Καλωνία τῆς Γερμανίας καὶ ἡ ἄλλη στὸ Φρασκέτι τῆς Ἰταλίας.

Ἑκατομμύρια στοιχείων ἐπὶ θεμάτων φυσικῆς χημείας ἀποδιαστήματος, ἰστορικῆς, γεωργίας, οἰκονομικῆς στατιστικῆς καὶ νομικῶν θεμάτων, θὰ διατίθενται σὲ ὅλους τοὺς συνδρομητὲς τῆς Εὐρώπης ἀπὸ τὰ δύο κέντρα καὶ ἀπὸ ἄλλα ποὺ θὰ ὀργανωθοῦν μελλοντικά.

Τὸν «τρώει» τὸ αἷμα του

«ΧΗΡΑ νεωτάτη, λέγει ἡ μικρὴ ἀγγελία ζητεῖ γνωριμίαν γάμου μὲ Ἑλληνοαμερικὸν ἄνω τῶν 58 ἐτῶν».

Φαίνεται ὅτι ἡ γεραρωτάτη χήρα ἐπιζητεῖ... μενιμοποίησιν εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν δι'.... ἀνακοινώσεως τῶν προϋποθέσεων μέσω τῆς σίγουρης μετ' οὗ πολύ.... κηδείας τοῦ Ἑλληνοαμερικανοῦ.

Σίγουρη ὄχι τόσον ἐκ τῆς ἐξηκονταετηρίδος ἐκείνου ἀλλὰ καὶ τῆς ἐπισειομένης νεαρᾶς ἡλικίας ἐκείνης, ἡ ὁποία ἐξυπνεύει ἠυξημένην ἐρασιτηριότητα κατὰ τὰς νυκτερινὰς ὥρας.

Βρετανικὲς φρεγάτες γιὰ τὴ Βραζιλία

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἡ μεγαλύτερη ἴσως ἐνιαία παραγγελία σὲ Βρεττανικὰ ναυπηγεῖα ἄρχισε νὰ πραγματοποιῆται προσφάτως, ὅταν τὸ Βραζιλιανὸ ναυτικὸ παρέλαβε τὴν πρώτη ἀπὸ τέσσερεις φρεγάτες ποὺ σχεδίασε καὶ ναυπηγεῖ ἡ ἑταιρεία Βόσπερ Θόρνυκροφτ. Τὸ συμβόλαιο, ἀξίας 100 ἑκατ. λιρ. ὅταν ὑπεγράφη τὸ 1970 καὶ τώρα πολὺ μεγαλυτέρας, ἀναμένεται ὅτι θὰ περατωθῆ τὸ 1978—79. Τὸ πρῶτο σκάφος τύπου Βόσπερ Μὰρκ 10 εἶναι 3500 τόνων ὀνομάσθηκε Νιτερόϊ καὶ ἀναπτύσσει ταχύτητα 30 κόμβων. Καὶ τὰ τέσσερα σκάφη, ποὺ τροποποιηθήκαν ἔτσι ὥστε νὰ ἀνταποκρίνωνται στὶς ἀπαιτήσεις τῶν ναυτικῶν ἀρχῶν τῆς Βραζιλίας, ναυπηγοῦνται στὸ Σουθάμπτον. Ἡ ἑταιρεία Βόσπερ προμηθεύει ἐπίσης ἐφόδια, ὑλικὰ καὶ ὑπηρεσίες γιὰ ἄλλα δύο παρόμοια σκάφη ποὺ ναυπηνοῦνται στὶς ἐγκαταστάσεις τοῦ Βραζιλιανοῦ ναυτικοῦ στὸ Ρίο Ἰανέϊρο. Οἱ τρεῖς ἄλλες Βραζιλιανὲς φρεγάτες προχωροῦν στὰ κανονικὰ στάδια ναυπηγήσεως: ἡ «Ντεφένσορα» ποὺ καθελκύστηκε τὸ 1975 βρίσκεται στὸ στάδιο δοκιμῶν, ἡ «Κοντιτούσιον» ποὺ καθελκύστηκε τὸν Ἀπρίλιο 1976 εἶναι στὸ στάδιο τοῦ ἐξοπλισμοῦ καὶ ἡ «Λίμπεραλ» ποὺ θὰ καθελκυστῆ ἐντὸς τοῦ 1977 βρίσκεται στὸ στάδιο κατασκευῆς τῆς καρίνας.

ΠΡΩΙΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Κοκκεταρία μαμᾶς

ΥΠΑΡΧΕΙ στὴν ψυχὴ ὡρισμένων γυναικῶν μιὰ γωνιὰ ποὺ καταφεύγει τὸ «εἶγό» ἀκόμη κ' στὶς περιπτώσεις ἐκεῖνες ποὺ πλήρης εἶναι ἡ ἀνάλωση στὸν κατ' ἐξοχὴν γυναικεῖον προορισμὸ τῆς ἀπόλυτης προσφορᾶς της πρὸς τὸ παιδί.

Ὑπάρχει ἕνα ὀχυρὸ στὰ μύχια τῆς. Ὀχυρὸ προσωπικῆς ἐπιβιώσεως ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ τὸ διαπεράση οὔτε καὶ ἡ μητρικὴ στοργή. Πρόκειται γιὰ τὴ γυναικεῖα φιλαρέσκεια.

Ποῦ ἦταν, λοιπόν, αὐτὴ ἡ στοργὴ καὶ τὸ αἴσθημα τῆς προσωπικῆς θυσίας χάριν τοῦ παιδιοῦ σ' ἐκείνη τὴν ἔμφαση μάνας καὶ κόρης;

Ἐμφάνιση, ποὺ δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ σχολιασθῆ; Ἡ μαμὰ γύρω στὰ πεμπήντα πέντε. Εἰκοσάδυο ἡ κόρη. Τὴν ἀποκλειστικότητα του θαυμασμοῦ ὅλων τῶν ἀρσενικῶν ματιῶν θὰ εἶχε ἡ κοπέλλα ἂν εἶχε τὴν καλὴ τύχη νὰ κυκλοφορῆ καὶ νὰ ἐμφανίζεται μὲ συνομηλίκες της, μὲ φίλες της.

Σήμερα, ὅμως, ἔχει τὴ μαμὰ γιὰ παρέα. Ἡ ὁποία συγκεντρώνει κατὰ ἑκατὸ τοῖς ἑκατὸ τὴν προσοχὴ τῶν καλλιεργούντων (καὶ ποιὸς δὲν καλλιεργεῖ;) συναφῆ αἰσθητικὰ ἐνδιαφέροντα.

Καλὴ κι' ἡ κόρη. Γεμάτη χυμοὺς καὶ νειάτα. Ποιὸς ὅμως θὰ πλέξη τὸ ἐγκώμιο τῆς θηλυκῆς ὡριμότητας ὅταν διεθέτη αὐτὴ τὴ γοητεία καὶ τὴ φινέτσα;

Βεβαίως καὶ φαινόταν ὅτι ἦταν ἡ μαμά. Ἀλλὰ μιὰ μαμὰ ποὺ τὸ ἀγέραστο ταμπερεαμένο της εὕρισκε τρόπο νὰ τὸ προβάλη ἀποτελεσματικότερα ἀπὸ τὴν κόρη. Δὲν ἔλειπε κι' ἀπ' τὶς δύο ἡ ἐξαιρετικὴ σιλουέττα. Ὅμως ὅ,τι φοροῦσε ἡ μαμὰ ...ἀμιλοῦσε ἐπάνω της, κατὰ τρόπον ἀπραμίλλον. Καὶ τὸ μακιγιὰζ ἕνα ἔργο τέχνης. Ἀποτέλεσμα σχολαστικῆς προσπαθείας ἐμπείρων χεριῶν καὶ ματιῶν, ποὺ ὀπέκτησαν πλήση ἐπίγνωση τῶν ὅσων «ἀτοῦ» διαθέτουν καὶ ποὺ πρέπει νὰ τὰ τονίσουν. Καθὼς καὶ τῶν μειονεκτημάτων, ποὺ ἐπιβάλλεται νὰ καλυφθοῦν, νὰ σβύσουν.

Συνήθως, παρέα στὶς ἐξόδους ἡ κόρη. Καὶ οὔτω πως ἡ μαμὰ καταντᾶ νὰ εἶναι ἀντίπαλος τῆς στὴ μάχη τῆς κοκκεταρίας. Μοιραία ἡ σύγκριση. Ἀπόλυτη ἡ ἐτυμηγορία ὑπὲρ τῆς μαμᾶς, ποὺ δὲν εἶναι καὶ κουτὴ γιὰ νὰ μὴν τὸ ἀντιλαμβάνεται. Θὰ μποροῦσε, ἂν ἤθελε, χωρὶς βέβαια καὶ μεγάλες ἀβαρίες, νὰ δώση στὴν κόρη τὸ προβάδισμα. Ἀρκεῖ νὰ καθόταν μπροστὰ στὸν καθρέφτη μὲ διάθεση πραγματικῆς πενηντατεντάσας καὶ ὄχι εἰκοσάρας. Δὲν τὸ κάνει. Καὶ δὲν τὴν ἐνδιαφέρει ἂν αὐτὴ ποὺ κατατροποῦται εἶναι ἡ ἴδια ἡ κόρη της.

Ἀναπαλλοτρίωτο τὸ αἴσθημα τῆς φιλαρέσκειας, ἀκόμη καὶ ἀπ' τὴ στοργὴ τῆς μάνας. «Ὅλα δικά σου, κοπέλλα μού... Μόλιστα, ὅλα. Ἀκόμη καὶ τὴν ἴδια τὴ ζωή μου, ἂν χρειασθῆ... Ἀλλὰ τὴν ὁμορφιά μου, τὴν κοκκεταρία μου θὰ τὴν κρατήσω. Ὅπως ἄλλωστε κι' ἐσὺ τὴ δική σου... Θὰ γίνω κατὰ τὰ ἄλλα, γῆ νὰ μὲ πατήσης. Ἀλλὰ μπροστὰ στὸν καθρέφτη θὰ ἔχουμε κόρη μου, ἴσες δυνατότητες. Ἴσως νὰ χαρῶ ἂν τὰ καταφέρης νὰ μὲ ξεπεράσης. Ἀλλὰ γιὰ νὰ σοῦ προσφέρω... σικὲ τὸ ταιχνίδι μὲ μειωμένη τὴ δική μου προσπάθεια, ἀποκλείεται γλυκειά μου κορούλα... Ἀκόμη καὶ ἐν ὄψει γαμπροῦ. Βάλε τὰ δυνατά σου νὰ τὸν κερδίσης. Νὰ σὲ βοηθήσω κι' ἐγώ, μὲ ὅλους τοὺς ἄλλους, τοὺς γνωστοὺς τρόπους. Ἀλλὰ μὴ ζητᾶς τὰ ἀκατόρθωτα. Μὴ μοῦ ζητᾶς νὰ παραμελήσω τὴν κοκκεταρία μου...».

ΠΛΝ

«Η ΗΜΕΡΑ»

ΠΡΟ 30 ΕΤΩΝ

Ὠρκίσθη κυβέρνησις ὑπὸ τὸν Δημ. Μάξιμον

ΑΘΗΝΑΙ. Ὠρκίσθη ἡ νέα κυβέρνηση ὑπὸ τὸν κ. Δημήτριον Μάξιμον. Εἰς τὴν κυβέρνησιν μετέχουν Κων. Τσαλδάρης ἀντιπρόεδρος καὶ ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν Σοφ. Βενιζέλος ἀντιπρόεδρος καὶ ὑπουργὸς Ναυτικῶν Γονατᾶς, Δημοσίων Ἔργων, Γ. Παπανδρέου, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ναπ. Ζέρβας ὑπουργὸς ἄνευ χαρτοφυλακίου Ἀλεξανδρῆς Ἐσωτερικῶν. Ἡ νέα κυβέρνηση θὰ συμπληρωθῆ ἀργότερον.

Ὁ κ. Τσαλδάρης ἐδήλωσεν ὅτι ὁ σχηματισμὸς τῆς κυβερνήσεως συνασπισμοῦ ἐπετεύχθη χάρις εἰς τὴν σύμπτωσιν τῶν ἀπόψεων τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων πλὴν τοῦ κ. Σοφούλη.

Ἀποκατάστασις σχέσεων

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ. Τὸ ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν τῆς Γιουγκοσλαβίας ἀνήγγειλε ὅτι ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἡ ἀποκατάστασις τῶν διπλωματικῶν σχέσεων μετὰ τῆς Ἰταλίας.

Ὁ Παπάγος

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ Βασιλεὺς ἀπένειμε χθὲς τὸν ταξιάρχην τοῦ Ἀριστείου Ἀνδρείας εἰς τὸν ἀρχιστράτηγον τοῦ στρατοῦ κατὰ τὴν ἀλβανικὴν ἐκστρατείαν 1940—41 Παπάγον.

Οἱ πλανόδιοι κρεοπῶλαι

ΑΝΑΚΟΙΝΟΥΤΑΙ εἰς τὸ ἀξιότιμον κοινὸν τῆς πόλεώς μας ὅτι ὁ Σύλλογος πλανοδίων κρεοπωλῶν ἤνοιξε κατάστημα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ὑψηλάντου 150 (πλησίον Μαρκάτο) καὶ θὰ προσφέρη κρέατα εἰς λίαν χαμηλὰς τιμάς.

Ἡ ἰταλικὴ κρίσις

ΡΩΜΗ. Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Ντὲ Γκάσπερι ἦλθε εἰς ἔπαφην μὲ τοὺς ἐκπροσώπους ὅλων τῶν κομμάτων διὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς νέας κυβερνήσεως. Αἱ δυσχέρειαι πάντως εἶναι μεγάλαι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΛΕΛΗΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΡΑΙΟΥ 68 — ΤΗΛΕΦ 276 892

ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ
ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ, ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ, Κ.Α.Τ.Ε.
ΛΟΙΠΩΝ ΣΧΟΛΩΝ
ΑΘ. ΤΣΙΜΠΟΥΚΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝ)ΤΕΣ
Κορίνθου 228
Τηλ. 274-239 & 424-177

ΧΟΡΕΥΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ
ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟ
Γλέντι οἰκογενειακό - Πλήρης ὀρχήστρα
Διευθυντὴς ὀρχήστρας
ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΕΚΚΑΣ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 92 - ΑΙΓΙΟΝ, ΤΗΛ. 23-140

ΜΕΤΑΒΟΛΕΣ ΑΛΛΑ ΧΩΡΙΣ ΑΛΛΑΓΗ

Ψυχραιμότερο ὑπὸ τὸν Κάρτερ θὰ εἶναι τὸ Σταίντ Ντιπάρτμεντ

Ἐλαστικότερη ἑρμηνεία σὲ ἀναλλοίωτες γενικὲς ἀρχὲς

Ο ΣΛΕΣΙΝΓΚΕΡ ΓΙΑ ΤΙΣ ΝΕΕΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, (Ἰδ. Ὑπηρ.). — Ἡ κυβέρνηση Κάρτερ «δὲν θὰ δείξη πρὸς τὰ δικτατορικὰ καθεστῶτα τὴ συμπάθεια ποὺ ἔδειξε γι' αὐτὰ ὁ Νίξον. Δὲν θὰ διατηροῦμε τὶς ἴδιες φιλικὲς σχέσεις ποὺ διατηρούσαμε μὲ τὴν Πορτογαλία τοῦ Σαλαζάρ, τὴν Ἑλλάδα τῶν συνταγματαρχῶν, τὴν Ἱσπανία τοῦ Φράνκο, τὴν σημερινὴ Βραζιλία, τὴν Χιλὴ μὲ τὸν Ἀλλέντε. Θὰ ἔχουμε θερμότερες σχέσεις, μὲ κυβερνήσεις ὅπως τοῦ Σοάρες, ψυχρότερες μὲ καθεστῶτα τύπου Πινοσέτ».

Αὐτὲς οἱ προβλέψεις γιὰ τὴν ἀμερικανικὴ διπλωματία τῆς περιόδου Κάρτερ διατυπώθηκαν ἀπὸ τὸν Ἄρθουρ Σλέσινγκερ, τὸν ἱστορικὸ καὶ ἄλλοτε σύμβουλο τοῦ Τζὼν Κέννεντυ σὲ συνέντευξή του πρὸς τὸν Ὀλιβιὲ Γόντ, τοῦ γαλλικοῦ «Νουβὲλ Ὀμπσερβατέρ». Συμπληρώνοντας τὶς ὁμολογουμένως αἰσιόδοξες προβλέψεις του, ὁ Ἄρθουρ Σλέσινγκερ τόνισε ὅτι σὲ ἕνα σημεῖο θὰ ἐξακολουθήση νὰ ἰσχύη ἡ διπλωματία τοῦ Χένρυ Κίσσινγκερ: Στὸν τομέα τῆς διεθνοῦς ὑφέσεως. Προσθέτει, ἐπὶ τὸ κοῦρας τοῦ ὁ ἄλλοτε σύμβουλος τοῦ Κέννεντυ σὲ ὅσα ὡς τώρα λένονταν ἀπὸ κάθε πλευρὰ σχετικὰ μὲ τὴν ἐξωτερικὴ πολιτικὴ ποὺ πρόκειται νὰ ἀκολουθήση καὶ ἡ κυβέρνηση Κάρτερ. Πρέπει νὰ θεωρῆται, οὐσιαστικὰ βέβαιο, ὅτι ὁ Τζίμμυ Κάρτερ καὶ οἱ σύμβουλοί του θὰ προσπαθήσουν νὰ σβήσουν τὴν εἰκόνα τοῦ «ἀσχημου Ἀμερικανοῦ», ποὺ μὲ τοση χαρακτηριστικὴ ἀδιαφορία πρὸς τοὺς λαοὺς ὅλου τοῦ κόσμου, διαμόρφωσαν οἱ προκάτοχοί του στὸ Λευκὸ Οἶκο. Ὅπως πρέπει νὰ θεωρῆται ἐξ ἴσου βέβαιο ὅτι δὲ θὰ μπορέση ἡ νέα κυβέρνηση τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν νὰ ἐπαναφέρη τὴν παλιὰ ἐκείνη εἰκόνα τοῦ... «ὡραίου Ἀμερικανοῦ», ποὺ ἴσχυε σὲ παλιότερα χρόνια, ἰδιαίτερα στὰ χρόνια τῆς προεδρίας τοῦ Ροῦσβελτ.

Ἡ περίοδος τῆς «Πάξ Ἀμερικάνα» ἄφησε ἀνεξίτηλα ἴχνη στὸ πρόσωπο μὲ τὸ ὁποῖο ἡ Ἀμερικὴ ἐμφανίζεται στὸν κόσμο. Ἴχνη ποὺ εἶναι ὁρατὰ ἀκόμη καὶ στὴ συνέντευξη τοῦ Σλέσινγκερ, στὴν ὁποία ἀναφερθήκαμε. Ὁ ἱστορικὸς καὶ καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Χάρβαρντ εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ χαράξη τὰ ὅρια τοῦ σημερινοῦ ἀμερικανικοῦ δημοκρατικοῦ πνεύματος. Κι' ἔτσι ὅταν ὁ συνομιλητής του τοῦ θέτει τὸ ἀμείλικτο ἐρώτημα: «Καὶ ποιὰ θὰ εἶναι ἡ ἀμερικανικὴ στάση ἀπέναντι σὲ καθεστῶτα ὅπως τοῦ Ἰράν»; ὁ Ἄρθουρ Σλέσινγκερ δίνει μιὰ πολὺ σαφῆ ἀπάντηση. «Στὴ Μέση Ἀνατολή, ἀνάμεσα στὸ πετρέλαιο καὶ στὸ Ἰσραήλ, τὰ πράγματα περιπλέκονται. Δύσκολα θὰ μποροῦσα νὰ κάνω προβλέψεις γιὰ τὸ Ἰράν. Στὴ Λατινικὴ Ἀμερικὴ ἡ πολιτική μας θὰ εἶναι καλύτερη. Καὶ στὴν Ἀφρικὴ δὲ θὰ διαφέρη ἀπὸ τὴν πολιτικὴ ποὺ ἀκολούθησε ὁ Κίσσινγκερ στὴν τελευταία φάση».

ΜΕΤΑΞΥ ΙΣΡΑΗΛ ΚΑΙ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ

ΕΠΟΜΕΝΩΣ, τὰ ὅρια τῆς ἀμερικανικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς βρίσκονται στὸ πετρέλαιο καὶ στὸ Ἰσραήλ. Ὁ σάχης θὰ μπορῆ ἀνενόχλητος νὰ συνεχίση τὴν ἐσωτερικὴ πολιτικὴ του καὶ οἱ ἄυσροι Πέρσες ποὺ χάνουν τὴ ζωή τους γιὰ μιὰ σταγόνα ἐλευθερία θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ ποτίζουν μὲ τὸ αἷμα τους ἕνα δέντρο ποὺ δὲν λέει νὰ καρπίση. Ἀλλά, στὰ θέματα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τὰ ὅρια εἶναι κινητά. Ἂν τεθῆ σὰν ἀρχὴ «τὸ πετρέλαιο καὶ τὸ Ἰσραήλ», τίποτα δὲν θὰ ἐμπόδιζε αὔριο νὰ ἀκούσουμε ὅτι «τὸ πετρέλαιο καὶ ἡ Βενεζουέλα», ἢ «ὁ χαλκὸς καὶ ἡ Χιλή» ὑποχρεώνουν τὴν ἀμερικανικὴ διπλωματία νὰ ἐπανέλθη σὲ νιξονικὲς ἐπιλογές.

Εἶναι βέβαιο ὅτι ὁ Τζίμμυ Κάρτερ καὶ τὸ ἐπιτελεῖο τῶν συμβούλων του ἐπιδιώκουν νὰ ἐγκαινιάσουν μιὰ νέα φάση στὶς ἀμερικανικὲς σχέσεις μὲ τὶς ἄλλες χῶρες, δηλαδὴ μιὰ νέα φάση στὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο ἡ Ἀμερικὴ βλέπει καὶ ἀντιμετωπίζει τὶς πραγματικότητες στὸ διεθνῆ χῶρο. Σοφώτεροι ἴσως ἀπὸ τοὺς προκατόχους τους, οἱ ἔναικοι τοῦ Λευκοῦ Οἴκου κατὰ τὴν προσεχῆ τετραετία παραδέχονται ὅτι καμμιὰ δύναμη, οὔτε καὶ ἡ ἀμερικανική, δὲν μπορεῖ νὰ ὑπαγορεύση τὴν πορεία τῆς ἱστορίας κι' ὅτι ἕνας τρόπος ἐπηρεασμοῦ τῆς ἱστορικῆς πορείας ὑπάρχει: αὐτὸς ποὺ ἀναγνωρίζει τὶς ἱστορικὲς ἀναγκαιότητες κάθε φορά. Τὰ διδάγματα τῶν τελευταίων χρόνων δὲν πῆγαν χαμένα. Οἱ ἀπόπειρες ἀνατροπῆς τοῦ Φιντὲλ Κάστρο, ἐπὶ παραδείγματι, κατέληξαν στὸ ἀντίθετο ἀποτέλεσμα. Συνέβαλαν στὴν σταθεροποίησή του καὶ διέβαλαν τὴν ἀμερικανικὴ πολιτικὴ παγκόσμια μὲ τὶς ἀξιοθρήνητες ἐκεῖνες ἐπιχειρήσεις ὅπως τοῦ Κόλπου τῶν Χοίρων. Φάνηκε πὼς πολὺ λογικώτερο θὰ ἦταν νὰ ἐπιδιώξη ἡ ἀμερικανικὴ πολιτικὴ τὴν ἐξομάλυνση τῶν σχέσεων μὲ τὴν Κούβα τοῦ Κάστρο μιὰ ποὺ «ἄλλη» Κούβα δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξη. Τὸ ἴδιο δίδαγμα σὲ μενέθυνση μάλιστα, ἀντλήθηκε ἀπὸ τὶς σχέσεις μὲ τὴν κομουνιστικὴ Κίνα. Ὅσον καιρὸ ἡ ἀμερικανικὴ πολιτικὴ εἶχε γιὰ ἀκρογωνιαῖο λίθο τὸ δόγμα ὅτι ἡ κομουνιστικὴ Κίνα εἶναι ἀπραδέκτη καὶ... ἀνύπαρκτη, κι' ὅτι μόνο ἡ Κίνα τῆς Φορμόζας ὑπάρχει, ὁδηγοῦντων σὲ καταστρεπτικὲς περιπέτειες, ὅπως τοῦ Βιετνάμ. Ἀντίθετα, ἡ ἐξομάλυνση τῶν σχέσεων μὲ τὴν Κίνα εἶχε ἀνυπολόγιστα ἀγαθὲς συνέπειες γιὰ τὰ ἀμερικανικὰ συμφέροντα.

Τὸ ἴδιο θὰ μποροῦσε νὰ ἰσχύση καὶ γιὰ τὴν ὕφεση στὶς σχέσεις μὲ τὴν Σοβιετικὴ Ἕνωση ποὺ ἀήμανε καὶ τὸν τερματισμὸ τοῦ ψυχροῦ πολέμου, ἀλλὰ ἐδῶ τὰ πράγματα εἶναι πιὸ σύνθετα. Ἡ ὕφεση στὶς σχέσεις τῶν δύο μεγίστων δυνάμεων εἶναι καθαρὰ θέμα ἰσοζυγίου. Ὁποιοδήποτε καὶ ἂν ἦταν τὸ καθεστὼς τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, ἡ Ἀμερικὴ θὰ ἦταν ὑποχρεωμένη νὰ ἀποδεχθῆ τὴν συνεργασία, καὶ τὸ ἴδιο ἰσχύει, φυσικά, καὶ ἀντίστροφα. Γι' αὐτὸ καὶ θὰπρεπε, κανονικά, νὰ γίνεται κάποιος διαχωρισμὸς ἀνάμεσα στὴν σημερινὴ μορφὴ τῶν σοβιετοαμερικανικῶν σχέσεων καὶ στὸν τερματισμὸ τοῦ ψυχροῦ πολέμου. Τὸ πρῶτο ἀφορᾶ τὸ ἰσοζύγιο τῶν δυνάμεων. Τὸ δεύτερο ἀφορᾶ τὴν ἀποδοχὴ καταστάσεων ποὺ διαμορφώθηκαν ἀπὸ τὸν δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, καὶ ἐντάσσεται στὴ σειρὰ τῶν διδαγμάτων ποὺ ἄντλησε ἀπὸ τοὺς μεταπολεμικοὺς περισσοτέρους τὴν ἀμερικανικὴ ἐξωτερικὴ πολιτική: Ἡ μὴ ἀποδοχὴ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, ἡ θέληση νὰ ἐπανενωθῆ ἡ Γερμανία ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, ἀποδείχθηκε ὅτι ἀνῆκαν στὴ σφαίρα τῆς οὐτοπίας. Μὲ τὴν ἀποδοχὴ τῆς πραγματικότητας, τὰ πράγματα ἐξομαλύνθηκαν, καὶ ἡ Ἀμερικὴ δὲν ζημίωσε. Ἀπλῶς, δὲν ἔγινε ἡ μονοδικὴ κοσμοκράτειρα, ὅπως πίστευε γιὰ ἕνα διάστημα ὅτι θὰ μποροῦσε νὰ γίνη.

Τὴν ἴδια ἀρχὴ ἐπικαλεῖται καὶ σήμερα ὁ Τζίμμυ Κάρτερ, ἀλλὰ καὶ ὁ ἴδιος ὁ Ἄρθουρ Σλέσινγκερ. Εἶναι τὸ «ἀμερικανικὸ ἐθνικὸ συμφέρον». Ὅταν ἡ Ἀμερικὴ ἐπενέβαινε στὸ Βιετνάμ ἦταν γιατὶ στὴ μακρυνὴ ἐκείνη περιοχὴ κινδύνευαν τὰ ἀμερικανικὰ ἐθνικὰ συμφέροντα. Ὅταν ἡ Ἀμερικὴ ἀπαγκιστρώνοταν ἀπὸ τὸ Βιετνάμ ἦταν γιατὶ ἡ ἡγεσία της ἔκρινε ὅτι δὲν ἀπειλοῦνταν τὰ ἀμερικανικὰ συμφέροντα στὴν περιοχὴ ἐκείνη τῆς νοτιοανατολικῆς Ἀσίας. Σήμερα, ὁ Τζίμμυ Κάρτερ διευκρινίζει ὅτι ἡ Ἀμερικὴ δὲν πρόκειται νὰ παρέμβη σ' ὁποιαδήποτε περιοχὴ ἐφ' ὅσον δὲν κινδυνεύουν τὰ ζωτικὰ ἀμερικανικὰ συμφέροντα. Καὶ τὸ ἴδιο ἐπαναλαμβάνει ὁ Ἄρθουρ Σλέσινγκερ, στὴ συνέντευξή του:

«Δὲν ἐρμηνεύει σωστὰ τὸ μάθημα ποὺ ἀντλήσαμε ἀπὸ τὸ Βιετνάμ ὁποιος ὑποθέτει ὅτι δημιούργησε στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες μιὰ ὄρνηση παρεμβάσεως— στρατιωτικῆς ἢ ἄλλης. Οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες δὲν θέλουν νὰ ἐμπλακοῦν σὲ μιὰ περιοχὴ ὅπου δὲν ἀπειλεῖται τὸ ζωτικὸ ἐθνικό μας συμφέρον. Ὁτιδήποτε κι' ἂν συμβῆ στὸ Βιετνάμ, δὲν πρόκειται νὰ ἐπηρεάση τὴν ἀσφάλεια τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν».

Ἡ βασικὴ ἀρχὴ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν παραμένει, ἔτσι, ἀναλλοίωτη, στὴν παγκοσμιότητά της. Ἀλλάζει μόνο ἡ ἑρμηνεία τῆς. Ἡ μᾶλλον ὁ χῶρος ὅπου κάθε φορὰ ἐντοπίζονται τὰ ἀμερικανικὰ συμφέροντα κάπου στὴν ὑδρόγειο. Συνεπῶς, μένει πάντα στὴν κρίση τοῦ ἄρχη γοῦ τοῦ Λευκοῦ Οἴκου καὶ τῶν συμβούλων του τὸ ἐὰν μία περιοχὴ τοῦ κόσμου ἐμπίπτει ἢ δὲν ἐμπίπτει στὴ σφαῖρα τῶν ζωτικῶν ἀμερικανικῶν συμφερόντων ἢ ἄλλως στὴ σφαῖρα τῆς ἐ